

/ Atuartut allagaat Læserbrev

Laks og ligestilling

Vores fiskeri er uden sammenligning landets største erhverv. Det beskæftiger en stor del af befolkningen og står for størstedelen af landets egne indtægter. Dermed er fiskeriet en magtfaktor med et stort aftryk på samfundet.

Magtforhold er ikke altid synlige for befolkningen og da en stor del af befolkningen ikke har adgang til magtrummet, så er det svært at udfordre. Men det er min faste overbevisning, at hvis magtrummet bliver for lukket og for ensartet, så stopper nysgerrighed og udvikling. Det er derfor vigtigt med en vis udskiftning og mangfoldighed i magtrummet. Mangfoldighed betyder at magtrummet skal bestå af forskellige grupper i samfundet. Det skal bestå af ældre og yngre kræfter, af mænd og kvinder, af folk med forskellig social, kulturel og uddannelsesmæssig baggrund og af folk med forskellige holdninger.

Gennem det sidste årti har vi set en udvikling i retning af mere mangfoldighed i bestyrelseslokaler, direktioner og i politik. Men vi har en sort plet, hvor udviklingen er gået en del langsommere og det er i fiskeriet. En netop udgivet nordisk undersøgelse '[Laks og Ligestilling](#)' konkluderer bl.a., at kvinders deltagelse er vital på tværs af hele 'seafood' industrien. Men deres roller og bidrag bliver ofte ikke anerkendt, hvilket påvirker deres fulde og retfærdige deltagelse.

Der er desværre stadig nogen, der mener, at fiskeriet er et mandefag. Dette til trods for, at der generelt ses en stigning i antal kvinder, indenfor maritim forskning og innovation. Og det er et problem når erhvervet er så dominerende i samfundet og så afgørende for landets udvikling. Vi er nødt til at nedbryde disse negative stereotyper og fordomme mod kvinder. Og det kræver en indsats fra flere sider.

Der er brug for to ting. For det første skal erhvervet blive meget bedre end i dag til at gøre arbejdspladserne attraktive for kvinder. For det andet skal mange flere kvinder søge jobs og uddannelser der gavner fiskeriet. Det er selvfølgelig lettere sagt end gjort, og det kræver politisk interesse og indsats hvis det skal ske.

Jeg har som naalakkersuisoq med ansvaret erhvervsområdet og ligestilling været rundt og besøge forskellige arbejdspladser der har søfarende ansat. Nogle arbejder med fisk andre med handel eller passagertransport. Der tegner sig et samlet billede af at kvinderne i dag har landbaserede jobs frem for maritime jobs. De søfarende kvinder der findes, arbejder mest som stewadesser og skibsassistenter. Men hvis vi vil ændre magtrummet, skal vi have flere kvinder ind som navigatører,

Sagsnr. 2024 - 1258
Dok. Nr.
Postboks 930
3900 Nuuk
Tlf. (+299) 34 68 00
Fax (+299) 32 43 02
E-mail: asn@nanoq.gl
www.naalakkersuisut.gl

maskinmestre og i direktionerne. Helt konkret skal selskaberne også forholde sig til de fysiske rammer som omklædningsforhold og mulighed for privatliv. Der kan være et behov for at ændre tonen i branchen – og ikke kun for kvindernes skyld. En rå tone holder ikke kun kvinder væk, men også nogle mænd. Der er i dag en anden omgangsform og andre værdier blandt unge, og det skal vi tage alvorligt.

Også rotationerne på skibene har betydning for, om kvinder og yngre generationer finder det attraktivt. I dag er der større fokus på at familielivet fungerer, og rotationer på flere måneder kan være svært at få til at hænge sammen med familielivet.

Mit bud er, at hvis ikke ser på de grundlæggende rammer omkring de ansatte vil man fremover få svært ved at rekruttere både mænd og kvinder, da tendensen er, at færre og færre er villige til at tage weekendarbejde, aftenarbejde og lange perioder væk hjemmefra. Selvfølgelig skal der i branchen være fokus på indtjeningen og på at drive et profitabelt fiskeri. Og livet og jobbet som søfarende er en livsstil og derfor ikke for alle. Men indenfor den ramme og de forudsætninger er der måske alligevel mulighed for ændringer. Vi kan ikke løbe fra virkeligheden og hvis virkeligheden er, at det er stadigt sværere at besætte stillingerne må vi afprøve nye veje.

Endelig vil jeg opfordre selskaberne til at øge deres fokus på interne ligestillingspolitikker, på fysisk sikkerhed og på de ansattes muligheder for at prøve forskellige stillinger af under ansættelsen.

Hvis vi skal i mål med at landets egen befolkning fylder stillinger til havs, skal vi arbejde mere målrettet med det. Og vi skal være villige til at gøre andet og mere end vi gør i dag.

Inussiarnersumik inuulluaqqusillunga
Med venlig hilsen